VERORDENING (EEG) Nr. 2827/71 VAN DE RAAD

van 20 december 1971

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van het communautaire tariefcontingent voor ruw magnesium van onderverdeling 77.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief (1972)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap de verplichting op zich heeft genomen om voor ruw magnesium van onderverdeling 77.01 A een jaarlijks communautair tariefcontingent te openen tot een hoeveelheid die zodanig is berekend, dat het gedeelte van het verbruik van de Gemeenschap, dat niet gedekt wordt door de communautaire produktie van het betrokken produkt, zal worden ingevoerd met vrijdom van recht, zodra het Protocol van Genève (1967) in werking is getreden ; dat dit Protocol thans voor de Gemeenschap van kracht is en dat derhalve het betrokken communautaire tariefcontingent voor het jaar 1972 geopend dient te worden ;

Overwegende dat om de omvang van het betrokken communautaire tariefcontingent vast te stellen, het totale verbruik van de verwerkende industrie in de Lid-Staten over het jaar waarop het contingent betrekking heeft, alsmede het peil van de communautaire produktie in dezelfde periode moeten worden geraamd ; dat zelfs een zeer approximatieve raming van het totale verbruik en van de totale produktie in de Gemeenschap voor het jaar 1972 hoogst willekeurig is, omdat het niet mogelijk is nu reeds de omvang te ramen van het verbruik van ruw magnesium in sommige Lid-Staten gedurende het betrokken jaar, evenmin als het peil dat de communautaire produktie zou kunnen bereiken, omdat deze belangrijk kan toenemen door de in uitvoering zijnde uitbreiding van de installaties in de Gemeenschap ; dat het in elk geval uitgesloten is dat de communautaire produktie in het betrokken jaar volledig in de communautaire behoeften zal kunnen voorzien ; dat het derhalve wenselijk is, voor het jaarlijks contingent een passende omvang vast te stellen, die 10.000 ton zou kunnen bedragen ; dat de vaststelling van deze hoeveelheid, welke op voorzichtige ramingen berust, latere aanpassingen niet uitsluit ;

Overwegende dat de markt van magnesium met 99,8 of meer gewichtspercenten zuiver magnesium (hierna „niet-gelegeerd ruw magnesium" genoemd) en die van magnesium met minder dan 99,8 gewichtspercenten zuiver magnesium (hierna „gelegeerd ruw magnesium" genoemd) aanzienlijke verschillen vertonen ; dat het derhalve gegrond lijkt, een onderscheid te maken tussen deze twee soorten magnesium en bovengenoemd contingent over deze twee soorten te verdelen ;

Overwegende dat de Lid-Staten, voor wat niet-gelegeerd ruw magnesium betreft, met inachtneming van een contingent van 10.000 ton, hebben meegedeeld dat ongeveer 600 ton uit derde landen moet worden ingevoerd ; dat dit getal gegrond lijkt, gezien enerzijds de verhouding die vroeger met name in de eerste maanden van 1971, bestond tussen het verbruik van deze soort magnesium en het totale magnesiumverbruik, en anderzijds de vooruitzichten voor de ontwikkeling op korte termijn voor de ontwikkeling van de communautaire produktie van deze soort magnesium ;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde en in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het bedoelde contingent geboden mogelijkheden, en dat het aan dat contingent verbonden recht in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van het betrokken produkt, tot op het tijdstip waarop het tariefcontingent geheel is uitgeput ; dat een regeling voor het beheer van het communautaire tariefcontingent, welke is gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hierboven uiteengezette beginselen ; dat die verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markten van de betrokken produkten aan te sluiten, zou moeten geschieden naar verhouding van de behoeften van de Lid-Staten, berekend enerzijds aan de hand van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode, en anderzijds aan de hand van de economische vooruitzichten voor 1972 ; dat derhalve de percentages voor de eerste verdeling bij benadering als volgt kunnen worden vastgesteld :

— voor niet-gelegeerd ruw magnesium :

Duitsland	62,20
Frankrijk	0,80
Italië	0,20
Nederland	14,00
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	22,80,

— voor gelegeerd ruw magnesium :

Duitsland	97,50
Frankrijk	0,25
Italië	0,25
Nederland	1,20
Belgisch-Luxemburgse Economische Unie	0,80;

Overwegende dat het, ten einde beter rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van de betrokken produkten in de diverse Lid-Staten, dienstig is het contingent dat voor elke soort ruw magnesium is vastgesteld in twee gedeelten te splitsen, waarvan het eerste gedeelte volgens bovengenoemde percentages over de Lid-Staten wordt verdeeld, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten wanneer zij hun aanvankelijke quota hebben verbruikt ; dat het, ten einde aan de importeurs van iedere Lid-Staat enige zekerheid te verschaffen, dienstig is de eerste gedeelten vast te stellen op 525 ton voor niet-gelegeerd ruw magnesium en 8.200 ton voor gelegeerd ruw magnesium, terwijl de saldo's, zijnde respectievelijk 75 en 1.200 ton, de reserves vormen ;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten meer of minder snel kunnen zijn verbruikt ; dat het, ten einde daarmede rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die een van zijn aanvankelijke quota vrijwel geheel heeft opgebruikt, overgaat tot opneming van een extra quotum uit de overeenkomstige reserve ; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat dienen te worden verricht wanneer elk van zijn extra quota nagenoeg geheel is aangewend, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat ; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent ; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten ;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot van een van zijn aanvankelijke quota heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage terugstort in de overeenkomstige reserve, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van de contingenten onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken ;

Overwegende dat, aangezien het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg voor de verdeling van het betrokken tariefcontingent verenigd zijn in en vertegenwoordigd worden door de Benelux Economische Unie, elke transactie met betrekking tot het beheer van de aan de genoemde Economische Unie toegewezen quota kan worden verricht door één van haar leden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Van 1 januari tot en met 31 december 1972 wordt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor ruw magnesium van onderverdeling 77.01 A geheel geschorst in het kader van een communautair tariefcontingent ter grootte van 10.000 ton, waarvan :

a) 600 ton voor ruw magnesium bevattende 99,8 of meer gewichtspercenten zuiver magnesium ;

b) 9.400 ton voor ruw magnesium bevattende minder dan 99,8 gewichtspercenten zuiver magnesium.

Artikel 2

1. Van elk der in artikel 1 genoemde contingenten wordt een eerste gedeelte, dat respectievelijk 525 ton bedraagt voor niet-gelegeerd ruw magnesium en 8.200 ton voor gelegeerd ruw magnesium, over de Lid-Staten verdeeld ; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1972 gelden, zijn voor de Lid-Staten als volgt vastgesteld :

a) voor ruw magnesium met 99,8 of meer gewichtspercenten zuiver magnesium :

Duitsland	327 ton
Benelux	193 ton
Frankrijk	4 ton
Italië	1 ton ;

b) voor ruw magnesium met minder dan 99,8 gewichtspercenten zuiver magnesium :

Duitsland	8.000 ton
Benelux	160 ton
Frankrijk	20 ton
Italië	20 ton.

2. De tweede gedeelten, die respectievelijk 75 en 1.200 ton bedragen, vormen de communautaire reserves.

Artikel 3

1. Indien een van de aanvankelijke quota van een Lid-Staat — zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1 — dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de overeenkomstige reserve teruggestorte gedeelte, voor 90 % of meer is benut, gaat de betrokken Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opneming van een tweede quotum ter grootte van 10 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn aanvankelijke quota, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft benut, gaat hij, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een derde quotum ter grootte van 5 % van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn tweede quota, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft benut, gaat hij op de in lid 2 omschreven wijze over tot opneming van een vierde quotum dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1, 2 en 3 kan iedere Lid-Staat overgaan tot de opneming van geringe hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De overeenkomstig artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1972.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat op 15 september 1972 een van zijn aanvankelijke quota niet geheel aangewend, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1972 van de niet-benutte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn aanvankelijk quotum in de overeenkomstige reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze anders onbenut zal blijven.

Iedere Lid-Staat geeft uiterlijk op 10 oktober 1972 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de betrokken produkten, die tot en met 15 september 1972 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent in mindering is gebracht, alsmede eventueel van het gedeelte van elk van zijn aanvankelijke quota dat hij in elk van de reserves terugstort.

Artikel 6

De Commissie houdt boekhouding bij van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2 en 3 geopende quota, en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, iedere Lid-Staat kennis van de in de reserves nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1972 in kennis van de stand van elk van de reserves, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij niet erop toe dat de opneming, waardoor een van de reserves volledig wordt uitgeput, tot de nog beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat die de laatste opneming verricht, mede hoeveel dit saldo bedraagt.

Artikel 7

1. De Lid-Staten beheren hun quota volgens hun eigen bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van tariefcontingenten.

2. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen om, door opening van de met toepassing van artikel 3 door hen opgenomen extra quota, de door hen ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking in mindering te kunnen brengen op hun gecumuleerd aandeel in het communautaire contingent. Zij waarborgen aan de importeurs van het betrokken produkt die op hun grondgebied zijn gevestigd, dat zij vrijelijk in aanmerking komen voor de quota die aan deze Lid-Staten zijn toegekend.

3. De mate waarin van de quota van de Lid-Staten gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden van de betrokken produkten, welke bij de douane ten invoer tot verbruik zijn aangegeven.

Artikel 8

De Lid-Staten stellen de Commissie periodiek op de hoogte van de invoer van herkomst uit derde landen die daadwerkelijk op hun quotum in mindering is gebracht.

Artikel 9

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van deze verordening worden nagekomen.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1972.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 20 december 1971.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. PEDINI